

– Jo, sagde han, selvfølgelig er jeg glad ... det er bare nu ... her ...

– Jamen vi er jo lige straks hjemme.

Lonni smilede op til ham.

– Men krigen, Lonni, sagde Karl, der bliver jo krig! –

– Jeg sagde jo, jeg ikke havde noget på.

Han lænede sig ind til hende, trykkede hende ind til sig.

– Åh, Lonni, sagde han, Lonni, Lonni, Lonni.

Lidt efter så han deres profiler forsvinde i en taxas bagrude. Så gik han hen til motorcyklen. Den var ikke så tung nu, når ingen sad i den. Han lænede sig ind over styret og begyndte at skubbe. Der var langt til Ingerslevsgade. Men bagefter skulle han hjem.